

SAMYN, Antoon (Sint-Joris-aan-de-IJzer 16 april 1898 – Boechout 21 januari 1977).

Studeerde tussen 1911 en 1914 aan het Onze-Lieve-Vrouwecollege in Oostende en was er lid van een flamingantische leerlingenbond onder leiding van priester-leraar Jozef Vandenabeele. Samyn leerde er ook de latere proost van de Katholieke Studentenactie, Karel Dubois, kennen.

In 1914 vluchtte Samyn naar Frankrijk en werd er in september 1916 als soldaat opgeroepen. Aan het front raakte hij betrokken bij de Frontbeweging en na zijn demobilisatie in september 1919 werd hij lid van de Frontpartij. In het najaar van 1919 was hij aanwezig op de stichting van de West-Vlaamse afdeling van de Frontpartij te Lichtervelde. Tevens trad hij toe tot de Bedevaarten naar de graven aan de IJzer en het Verbond der Vlaamse Oud-strijders (VOS). Hij werkte als bediende bij het ministerie van wederopbouw.

In 1925 was Samyn medestichter van het Katholiek Vlaamsch Nationaal Verbond (KVNv) in West-Vlaanderen, waarvan hij in 1926 gouvbestuurslid en secretaris, en in 1930 arrondissementsvoorzitter te Brugge werd. Hij was vanaf 20 december 1925 provincieraadslid voor het district Diksmuide en tussen 1932-1933 leider van de Vlaams-nationale fractie. Daarnaast was hij tussen 1927 en 1929 ook

Antoon Samyn houdt een redevoering namens VOS op de 37ste IJzerbedevaart (23 augustus 1964). Samyn was tijdens de Eerste Wereldoorlog betrokken bij de Frontbeweging en werd in 1919 lid van de Frontpartij, van de Vereeniging Bedevaarten naar de Graven van den IJzer en van VOS. (ADVn)

schepen van Diksmuide. Hoewel de parlementsverkiezingen van 1932 voor de Vlaams-nationalisten globaal gezien geen winst opleverden, behaalde het KVVN te Brugge met Samyn als lijsttrekker toch 11% van de stemmen. Samyn werd evenwel niet verkozen. Eind 1933 zegde hij de partijpolitiek vaarwel; hij nam ontslag als KVVN-arrondissementsleider en provincieraadslid, maar werd wel lid van het net opgerichte **Vlaamsch Nationaal Verbond**, zoals hijzelf bevestigde in een brief aan Ward Hermans. Samyn, die op 11 juli 1931 aan de Rijksuniversiteit van Gent zijn diploma in de rechten behaald had, schreef zich op 3 december 1934 in als advocaatstagiair aan de balie te Brugge. Tussen 1937 en 1938 nam hij deel aan de **Flor Grammens**-actie in de provincie West-Vlaanderen.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd Samyn lid van de **Duitsch-Vlaamsche Arbeidsgemeenschap** (DeVlag). Kort voor de bevrijding vluchtte hij naar Duitsland waar hij als juridisch adviseur van het Vluchtelingencomité binnen de **Vlaamsche Landsleiding** werd aangesteld.

Samyn werd door het krijgshof op 28 november 1947 veroordeeld tot 7 jaar gevangenisstraf. Na zijn vrijlating werkte hij als motorhandelaar, in de immobiliën en baatte hij een wasserij uit in Gent. Op 7 juni 1961 bekwam hij eerherstel en werd hij als advocaat ingeschreven bij de balie van Ieper. Daarna was hij nog actief als provinciaal voorzitter en hoofdbestuurslid van VOS.

LITERATUUR: 'Beroep van een vonnis gevelde op 29 mei 1947 door de Krijgsraad van Brugge, zetelende te Veurne', in *Belgisch Staatsblad* (13 februari 1948), p. 1171; – 'Antoon Samyn', in *Broederband*, jg. 13, nr. 3 (maart 1977), p. 12; – 'In memoriam Antoon Samyn', in *'t Pallieterke* (3 februari 1977); – 'In Memoriam A. Samyn', in *De Vlaamse Oudstrijder*, jg. 33, nr. 3 (4 februari 1977), p. 4; – G. Provoost, *De Vossen: 60 jaar Verbond van Vlaamse Oudstrijders (1919-1919)*, 1979; – L. Schepens, *De provincieraad van West-Vlaanderen 1921-1978*, 1979; – F. Seberechts, *Ieder zijn zwarte. Verzet, collaboratie en repressie*, 1994; – B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994.

GUY LEEMANS EN NICO WOUTERS